

Wat heel Neeis

VAN RÜDIGER ROSE
UT WILHELMSHAVEN

„Pass up, Karl! Futt geiht 't los.“ Hanna keem nett van Markt torügg. Karl, de sük wunnerde, wat sien Froo nu woll vörharr, keek en bietje verdattert. Hanna stunn vör hum un keek hum an – nett as'n Hund, de leren sull, sien Poten hoch to hollen. Un se see daarbi blot en eenzig Woord: „Topinambur“. „Ja un?“, wull Karl weten. „In disse kranke Tieden bruukst du mi van Urlaub gaar nix vertellen. Un butendem, daar wurr ik noit hengahn.“ – Hanna see: „Dat is wat anners.“ – Karl wurr nu al en bietje gnatterig: „Ok wenn dat för di wat anners is, daarvan will ik nix weten. Ik fahr nich mit di na Topinambur. Alleen, wiel ik noch noit wat daarvan hört hebb. Klingt na't deepste Afrika.“ – „Wenn du't genau weten wullst, Karl! Dat kummt van Süd-Amerika. Man dat is'n anner Thema.“ – Nu harr he de Nöös richtig full: „Du hest hört, ik gah daar nich hen.“ – „Bruukst ok nich“, meende sien Leevste un verswunn in Köken. Karl weer überhaupt nich tofree.

Man denn reep se hum: „Kiek eben hier. So sehn de ut.“ – Karl keek hör över de Schuller: „De seen en bietje gediegen ut. Sünd dat Wuddels?“ – „Nee, Wuddels nich direkt. Ehrder Knollen. Man disse kannst eten. Sallen le-

RÜDIGER
ROSE

cker wesen“, hett mien Fründin Karin seggt. „Wenn dat man good geiht!“, doch Karl, man seggen dee he nix. He wull al ut Köken lopen. Man daar reep Hanna: „Egentlik kannst du uns dat Gemüse eben pellen. Du kumst doch ok so good mit de Tuffels torecht.“ – „Nett as du meenst“,

see Karl gedullig. He streek de Dinger en paar Mal över de Huud. Of schull he seggen de Pell. Se sachen würkelk ehrder as Knollen ut, funn he. Avers se leten sük ok woll pellen, wenn ok nich so good as sien Eten-Favorit, de Tuffels. Nu wurr he weer futt wat eten, wat he noch noit in sien heel lang Leven hatt harr. Avers he wurr doch dat Spööl mitmaken. To Middag geev et mooi Snitzel mit braden Tuffels un en düchtige Portion van dat neeie Topinambur. He was egentlik ganz tofree. De smeecten hum nett as Kohlrabi. De much he doch ok gern. Hanna wunnerde sük, dat Karl disse Daag noch tweemaal na Tant Meyer hen muss. Sien Buuk kennde dat Neeie noch nich so heel good. Man sien Stimmung was egentlik nich slecht. Un he wunnerde sük blot över eens: Wo kann man blot wat good finnen, wat man noch noit eten het.

Heel anners kummt nu de Moraal:

Wat Muus nich kennt, frett se ok daal.